లక్ష్మీ చెలి!!

వసుంధర

"నన్నాశీర్వదించు నాన్నా!" అంటూ డబ్బు తండ్రి కందించి, ఆయన పాదాలకు ప్రణామం చేశాడు శ్రీనాథ్.

నరసింహులు కుడిచేత్తో డబ్బందుకుని ఎడంచేతిలోకి మార్చుకుని—కొడుకును కుడిచేత్తో - "దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ!"-అని దీవించాడు. శ్రీనాథ్ లేచి నిలబడితే ఆయన డబ్బు లెక్కపెట్టి "మూడువందల ఇరవై" అన్నాడు.

"అసలు నాలుగొందలిరవై వచ్చింది నాన్నా - కానీ నాకుద్యోగమిప్పించి నాయనకు వందా ఇచ్చేశాను నువ్వు చెప్పిన ప్రకారం. ఇలా మొత్తం పది నెలలివ్వాల్సుంటుంది గదా..." అన్నాడు శ్రీనాథ్.

నరసింహులు డబ్బు జేబులోకి తోసేసి — "ఎన్ని మూడొందలైతే పదిలక్షలయ్యేను..." అన్నాడు.

"పదిలక్షలెందుకు నాన్నా-మనిద్దరం తినడానికీ తిరగడానికీ రెండొందలయాభై చాలు. ఇందులోనే మనకింకా మిగులుంది..." అన్నాడు శ్రీనాథ్.

నరసింహులు కొడుకువంక పరీక్షగా చూశాడు. ఆయనకు నవ్వొచ్చింది. అతనికళ్ళలో మెరుపును చూస్తుంటే. ముప్ఫై మూడొందలిరవై రూపాయలు సంపాదించగలిగినందుకు వచ్చిన మెరుపు అది. కానీ తనకు పదిలక్షలు సంపాదించే మార్గం తెలుసు!

అంతలోనే ఆయన మనసుఆర్ద్రమైపోయింది. కొడుకు చాలా బుద్ధిమంతుడు. ఏ విధమైన దురలవాట్లూ లేవు. తన పనేదో తప్పితే ఇంకేమీ అక్కర్లేదతనికి. అతను చెప్పినట్లు తమకు రెండొందలయాభై చాలు. కానీ అలాగని సరిపెట్టుకోవలసిందేనా?

"ఒరేయ్ అబ్బీ. నీకుద్యోగం రావడం నాకు చాలా సంతోషంగా ఉందిరా. నీ జీవితం స్థిరపడ్డట్లే లెక్క. ఇంక నేనేమైపోయినా ఫరవాలేదు..." అన్నాడు నరసింహులు.

"బాగుంది నాన్నా. నువ్వేదైనా అయిపోవడమెందుకు?"

కొడుకువంక చూసి అప్యాయంగా నవ్వాడు నరసింహులు "ఇంత కాలం నేను బ్రతికున్నదెందుకురా నిన్నో దారిలో పెట్టాలనే! నీకోదారి ఏర్పడగానే నా బ్రతుకర్థమేముంది? నిన్నింకా గొప్పవాణ్ణి చేస్తేనే అది సార్థకమౌతుంది. ఆ ప్రయత్నంలో నేనేమైనా ఫరవా

లేదంటున్నాను..."

"నాకింకే ఆశలూ లేవు నాన్నా. ఇంతకాలం నువ్వు కష్టపడ్డావు. ఇకముందు కష్టపడ్డానికి వీల్లేదు. నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించుకుంటా నాన్నా. నీలాంటి తండ్రి దొరకడం నా అదృష్టం" అన్నాడు శ్రీనాథ్.

భారంగా నిట్టూర్చాడు నరసింహులు — "నిజమే నేమోరా, నీకోసం నేను అందర్నీ పోగొట్టుకున్నాను. అన్నీ వదులుకున్నాను. అదంతా నిన్ను గాలికి వదిలేయడం కోసం చేసినది కాదుగదా, నీ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దడానికే..."

శ్రీనాథ్ కళ్ళలో తనకు గుర్తున్న గతం మెదిలింది. అప్పుడు తనకు పదేళ్ళు. ఒకరాత్రివేళ తండ్రి హడావుడిగా కంగారుగా ఇంటికివచ్చి తలుపుతట్టాడు. అమ్మ హడావుడిగా వచ్చి తలుపు తీసింది.

"అబ్బి ఎక్కడ?" అన్నాడాయన.

అప్పటికే తనకు మెలకువ వచ్చింది. "నువ్వింట్లో నే ఉండు. తలుపులన్నీ వేసేసుకో. ఎవరు తలుపు తట్టినా ఎంత గట్టిగా మోదినా తలుపు తీయకు. రేపుదయం బయల్దేరి సామర్లకోటకు టికెట్ కొనుక్కుని రాజమండ్రీలో నే దిగిపో. నేనువచ్చి నిన్ను స్టేషన్ దగ్గర కలుసుకుంటాను. ప్రస్తుతం నేనూ అబ్బిగాడూ దొడ్డిగుమ్మాన వెళ్ళిపోతాం మళ్ళీ దొడ్డితలుపు వేసేసుకో" అన్న ఆయన మాటలు విన్నాడు.

ఆరాత్రికి రాత్రి ఇద్దరూ బయల్దేరి రాజమండ్రీ చేరుకున్నారు. స్టేషన్ కెదురుగావున్న లాడ్జిలో బసచేశారు. మర్నాడు తండ్రి రోజల్లా స్టేషన్లో గడిపి వచ్చాడు. అలా రెండ్రోజులు చేశాడు. ఆ తర్వాత తను బయల్దేరి

బెజవాడ వెళ్ళివచ్చాడు. రావడం ఒక్కడే వచ్చాడు. అమ్మేది నాన్నా—అనడిగితే చచ్చిపోయిందన్నాడు. తనేడిస్తే ఓదార్చాడు. బెజవాడనుంచి నాన్న తనకు సంబంధించిన స్కూలు సర్టిఫికేట్లన్నీ తెచ్చాడు. తనని రాజమండ్రిలో చేర్పించాడు. ఈపదేళ్ళూ అహోరాత్రులు శ్రమించాడాయన—తన కోసం.

మొదట్లో తనకు అమ్మగురించి బెంగగా ఉండేది కానీ ఆరోజు రాత్రి ఏంజరిగిందో-తండ్రి ఉన్నపళంగా బెజవాడ ఎందుకు వదిలిపెట్టాడో-తన తల్లి ఎందుకు చచ్చిపోయిందో ఇంతవరకూ తనకు తెలియలేదు.

బెజవాడలో నాన్న కాస్త పేరున్న వడ్రంగి. ఆయనకు సంపాదన బాగానే ఉండేదక్కడ. అటువంటప్పుడు ఆ ఊరెందుకు వదలాల్సొచ్చిందో తెలియక పోవడం ఒక ఆశ్చర్యమైతే ఇక్కడికి వచ్చేక ఆయన తనకు తెలిసిన వడ్రంగం, గృహనిర్మాణం వగైరాపనుల జోలికిపోక కేవలం కాయకష్టంచేసి ఎందుకు జీవించాడో కూడా—తనకు అర్థంకాని విశేషం!

"అవును నాన్నా నువ్వనుకున్నది సాధించావు. ఇంక విశ్రాంతి తీసుకో..."

నరసింహులు నవ్వి "నీవు బెజవాడలోనే ఉద్యోగం రావాలనెందుకు ప్రయత్నించానో నీవు తెలియదురా... నేను సాధించాల్సిందింకా చాలావుంది" అన్నాడు.

శ్రీనాధ్ ఆశ్చర్యంగా తండ్రివంక చూశాడు.

2

అది రెండంతస్తుల మేడ. మరీకొత్తది కాకపోయినా అది చూడ్డానికి విశిష్టమైనది గానేవుండి ఆ ప్రాంతాల

విలక్షణంగా కనబడుతుంది. ఆ మేడ సోమయాజులుగారిది!

ఆ మేడముందు ఒక జ్యోతిష్కుడు కూర్చునివున్నాడు. అతను తన ప్రత్యేక వేషధారణతో చూపరులను బాగా ఆకర్షిస్తున్నాడు. అతను చేతులుచూసి భూతభవిష్యద్వర్తమానాల గురించి చకచకా చెప్తున్నాడు. ఆ విద్యలో బాగా ప్రావీణ్యమున్నట్లు కనిపిస్తున్న అతని ముందు అప్పుడే ఒక యువకుడు ఆగాడు. అతను శ్రీనాథ్.

"ధన్యవాదాలు స్వామీ - మీరు చెప్పినట్లే నాకు ఉద్యోగం వచ్చింది..." అంటూ పదిరూపాయలనోటును జ్యోతిష్కుడి కందించాడతను. జ్యోతిష్కుడేవో అస్పష్టంగా అతన్నాశీర్వదించి-ఆ పదిరూపాయలూ అందుకొని రొంటిన దోపుకున్నాడు. ఆ తర్వాత, "చూడు-నీకు వచ్చిన జీతాన్నిలాగే విచ్చలవిడిగా ఖర్చు చేసేస్తున్నావా?" అన్నాడు.

"లేదు స్వామీ, మానాన్న నాకు నెల ఖర్చులకని యాభై రూపాయలిచ్చాడు. ఏవరేజ్ చూసుకుంటే రోజుకు రూపాయికూడా ఖర్చుకాదు నాకు. అందులోనే మీకు పదిరూపాయలిచ్చాను. ఇది నేను నా సంతోషంకొద్దీ మీకిస్తున్నది..." అన్నాడు శ్రీనాథ్.

"చాలా అమాయకుడిలాగున్నావ్. ఎలాగడుపుతావో ఏమిటో రోజులు. ఏదీ నీ చెయ్యోసారి ఇలా పారేయ్" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. శ్రీనాథ్ అతనికి చేయి అందించాడు. అతని చేయిని పరిశీలిస్తున్న జ్యోతిష్కుడి ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది. "త్వరలో నువ్వు లక్షాధికారివి కాబోతున్నావు. కానీ నీ తండ్రికి మాత్రం ఏవో

గండాలున్నట్లు తోస్తుంది......"

శ్రీనాథ్ కంగారుగా, "ఆ గండాలకూ, నేను లక్షాధికారిని కావడానికీ సంబంధముందా స్వామీ" అన్నాడు.

"ఉంది!"

"అయితే నాకు లక్షలు వద్దు. వద్దు స్వామీ" అన్నాడు శ్రీనాథ్.

"వెర్రివాడా. అవి నువ్వూ నేనూ గీసిన రేఖలుకావు. కాస్త జాగ్రత్తగా వుండమని మీ నాన్నను హెచ్చరించు. అంతే చాలు." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. శ్రీనాథ్ అక్కణ్నించి లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

అక్కడ చుట్టూ మూగినవారిలో నలుగురైదుగురు నిరుద్యోగులు గబగబా చేతులు చాపి, "మాకుద్యోగమెప్పుడొస్తుందో చూడండి స్వామీ" అన్నారు.

జ్యోతిష్కుడు గబగబా వారి చేతులు చూసి జాతకాలు చెప్పాడు. మరో పావుగంటయ్యేసరికి జ్యోతిష్కుడి దగ్గర జనం లేరు. ఇంకో రెండు నిముషాల్లో కాబోలు కారొకటి మేడలోంచి బయటకు వచ్చింది. జ్యోతిష్కుడు చటుక్కున లేచి నిలబడ్డాడు.

కార్లోంచే పలకరించాడు సోమయాజులు. "ఏమయ్యా పంతులూ, మా ఇంటిముందునించి మకాం మార్చవా?"

"లక్ష్మి చెఱ విడిపించమని అడుగుతోంది బాబూ. మీరేమో నవ్వి ఊరుకుంటారు. లక్ష్మీదేవికి చెఱ విడిపించేవరకూ నా మకాం ఇక్కడే" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"సరే– జ్యోతిష్కుడివి కదా. లక్ష్మికి చెర ఎప్పుడు వదుల్తుందో నీకు తెలియదా?"

"ఎందుకు తెలియదు బాబూ! తెలిసినా ఏదో భ్రమ!"

"అయితే ఎప్పుడు విడుతుందంటావ్ - చెర..."

"టైము వచ్చేసింది బాబూ. ఇంకెవ్వరూ ఆపలేరు."

"సరే మంచిది. అమ్మగారు నిన్ను పిలుస్తున్నారు. లోపలకు వెళ్ళు..."

జ్యోతిష్కుడి ముఖంలో ఆశ్చర్యం కనిపించింది. "నిజంగానే టైము వచ్చేసిందన్న మాట" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

సోమయాజులుగారి కారు వెళ్ళిపోయింది.

జ్యోతిష్కుడు మాత్రం తడబడుతున్న అడుగులతో లోపలకు వెళ్ళాడు. బయటనుంచీ చూడడమే కానీ ఈ మధ్య కాలంలో అతనెన్నడూ ఆ భవనంలో అడుగు పెట్టలేదు.

అతనడుగు పెట్టిన హాలు అందచందాలు గమనిస్తూండగా "వచ్చేరా పంతులుగారూ" అన్న మాట వినపడింది. అతను చటుక్కున అటు తిరిగాడు.

ఆవిడ ముఖం అతనికి పరిచితమైనదే! తరుచుగా తన్ని చూస్తూనే వుంటుంది. ఇంతవరకూ నవ్వడం తప్పిదే ఎప్పుడూ పలకరించి ఎరుగదు.

"వచ్చేనమ్మా - మహాలక్ష్మి శోభమీది. అందుకే చెరలో ఉన్న లక్ష్మిని నిర్లక్ష్యం చెయ్యగలిగారు..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"నిజంగా మా ఇంట్లో లక్ష్మి వుందంటూరా? ఉంటే ఏ రూపంలో?" అందావిడ.

"బంగారు అచ్చుల రూపంలో. లక్షలు లక్షలు విలువ చేస్తుందమ్మా" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అయితే ఈ రోజే చూపించాలి మీరు" అందావిడ.

"అదంత సులభంకాదు. కనీసం ఒక రోజు గడువు కావాలి. ఈలోగా నేను అంజనం వేయాలి. అంజనంలో లక్ష్మిని చూడాలి" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అదంతా కుదరదు. ఈ రోజే ఎలాగో అలా లక్ష్మిని చూపాలి మీరు. ఎందుకంటే ఇంట్లో ఉన్న లక్ష్మి రేపటిదాకా ఆగేలా లేదు..." అందావిడ.

"అదేం ఏమయింది?" జ్యోతిష్కుడు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"బెదిరింపు ఉత్తరం ఒకటి వచ్చింది. మా ఆయన దాన్నేమాత్రమూ లక్ష్యపెట్టడంలేదు. మాఇంట్లో పాతిక లక్షలు విలువచేసే బంగారపుటచ్చులున్నాయట. అవి తనకు స్వాధీనం చేయకపోతే ఈ ఇంటినీ మమ్మల్నికూడా నాశనం చేస్తామని ఎవడో ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాశాడు. ఆయన అది చూసి నవ్వి, వాణ్ని రానీయ్ చూద్దాం అన్నారు..." అందావిడ.

జ్యోతిష్కుడి ముఖం మాత్రం గంభీరంగా అయిపోయింది. "మీరేం భయపడకండమ్మా. మీ ఇంట్లోని లక్ష్మినింకెవ్వరూ కదపలేరు. ఈవేళ అంజనంవేసి చూసి రేపు చెబుతాను..." అన్నాడు.

ఆవిడ ముఖం మాత్రం దిగులుగానే వుంది.

"అన్ని తతంగాలకూ ఒక నూర్రూపాయలు ఖర్చంటుంది..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"చూడండి పంతులుగారూ. మా ఇంట్లో డబ్బుందని మీకు తెలిసినప్పుడు ఎప్పుడైనా రహస్యంగా వచ్చి ఎత్తుకుపోవచ్చుగా..." అందావిడ.

జ్యోతిష్కుడు ముక్కుమీద వేలేసుకుని, "మీ

ఆహ్వానంమీదనే మీ ఇంటికొస్తాను. మీరడిగిన మీద టనే ధనం చూపిస్తాను, మీరిచ్చిన దానం స్వీకరిస్తాను. ఆ తర్వాత నా వృత్తికి స్వస్తి చెబుతాను" అన్నాడు.

సోమయాజులుగారి భార్య జ్యోతిష్కుడితో కాసేపు బేరాలు పెట్టింది. అతను దిగిరాలేదు. తనకు పదిలక్షలు దానమిచ్చితీరాలని చెప్పాడు.

చిట్టచివరకు జ్యోతిష్కుడిమాటల కంగీకరించింది సోమయాజులుగారి భార్య. కానీ ఆవిడ నవ్వుతూ, "ఒక వేళ చివరి క్షణంలో మేము మిమ్మల్ని మోసంచేస్తే" అంది.

జ్యోతిష్కుడు నవ్వలేదు. "అన్ని ఏర్పాట్లూ చేసుకుని వస్తాను. మీరు నా షరతులంగీకరించిన పక్షంలో రేపటికి కొన్ని పనులు చేయాలి. ముందుగా మీ ఇంట్లో ఉన్న నగలూ, ఇతర విలువైన ఆభరణాలూ బ్యాంకులో లాకర్లో దాచేయాలి. రేపు మధ్యాహ్నం పన్నెండింటికల్లా ఆ పని పూర్తిచేసుకుని వచ్చే మాటయితే మిగతా పని నేను చూస్తాను..."

"అన్నీ లాకర్లో దాచడమెందుకు?"

"రేపు మీకు కాసేపు స్పృహ వుండదు. ఆ సమయంలో మీ ఇల్లు దోచుకుపోగలనన్న అనుమానం మీకుండవచ్చు..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"వాటం చూస్తే మీరు నిజంగా పాతిక లక్షలు చూపించేలాగున్నారే?"అంది సోమయాజులుగారి భార్య.

"అవును. అందులో పదిహేను మీవి. పది నావి..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

3

"శాంతా" సోమయాజులుగారు భార్యని పిలిచాడు.

శాంతాదేవి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది "ఏమన్నాడు నీ జ్యోతిష్కుడు?" కాస్త ఆత్రుతగానే అడిగారాయన.

ఆవిడ ఒక్క నిముషం ఆగి ఊపిరిపీల్చుకుని, "మధ్య మీ కెందుకు-ఈ గొడవలు?" అంది.

"మళ్ళీ టెలిఫోన్ వచ్చిందినాకు..." అన్నాడు సోమయాజులు.

"ఏమని?"

"ఈ రాత్రికే పాతికలక్షలూ ఇచ్చుకోవాలట లేకపోతే సర్వనాశనం చేస్తారుట..."

"మీరేమన్నారు?"

"నాకేం తెలియదు పొమ్మన్నాను..."

"అలాగంటే ఎలాగండీ..." అంది శాంతాదేవి భయంగా.

"చేయగలిగినదేముంది? మన ఆస్తంతా కలిపి అయిదు లక్షలు చేయదు. పదేళ్ళక్రితం లక్షరూపాయలకు చవగ్గా వచ్చిందికదా అని ఈ భవంతి కొన్నాను తప్పితే ఇంత భవనం మెయింటైన్ చేసే తాహతుకూడా నాకులేదు... ఇప్పుడున్నపళంగా ఈ ఇంట్లో పాతికలక్షలున్నాయ్ అవితెచ్చి ఇమ్మంటే నేనేం చేసేది? ఎక్కణ్ణించి తెచ్చేది?"

"అవుననుకోండి. కానీ అవతలవాడూరికే అడగడు కదా."

"అందుకే నాకేమీ తెలియదు. కావాలంటే మా ఇంటికి రా. డబ్బెక్కడుందో చూపించు. అంతా పట్టుకు

పో. అన్నాను...'' అన్నాడు సోమయాజులు.

"అంటే వాడేమన్నాడు?"

"ఏమీ అనలేదు. నవ్వాడు. చాలా గట్టిగా అదోలా నవ్వాడు" అన్నాడు సోమయాజులు.

"ఆ తర్వాత..."

"ఫోన్ పెట్టేశాడు..." సోమయాజులు నవ్వేశాడు.

"ఓ మూల నేను హడలి చస్తుంటే మీకు నవ్వులాటగా ఉందండీ." అంది శాంతాదేవి చిరాగ్గా.

"చెబుతాన్లేగానీ, నీ జ్యోతిష్కుడి సంగతి చెప్పు."

వివరంగా చెప్పింది శాంతాదేవి. సోమయాజులుగారి ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "నాకేదో అనుమానంగా ఉంది. ఇది నవ్వవలసిన విషయంకాదు" అన్నాడాయన.

"అది నేనెప్పుడో చెప్పాను."

"నువ్వు చెప్పడానికేంలేగానీ జ్యోతిష్కుడి గురించి నాకు చాలా అనుమానాలున్నాయి" అన్నాడు సోమయాజులు. "అతనికి మనింట్లో బంగారముందని ఎన్నాళ్ళనించి తెలుసు? కనీసం రెండు నెలలుగా అతను నాతో ఈ మాట అంటున్నాడు. దాన్ని బట్టి రెండునెలలనించే ఈ విషయమతనికి తెలుసునా అనుకుందామా అంటే అంతకు ఒకటి రెండు నెలలముందే మనింటిదగ్గర మకాం పెట్టాడు. బంగారం గురించి తెలిసే అతనిక్కడ మకాం పెట్టాడా? బంగారంగురించి అతనికెలా తెలిసింది? అసలు మనింట్లోకి బంగారం ఎందుకు, ఎలావచ్చింది? జ్యోతిష్కుడికీ వివరాలన్నీ తెలిసిన పక్షంలో మనకు తెలియకుండా దాన్ని తరలించుకు పోవచ్చు గదా..."

"ఈ సందేహాలు నాకూ వచ్చాయండీ. కానీ జ్యోతిష్కుడి మాటలు మీకు చెప్పానుగా. నా మటుకు నాకు అతను నమ్మదగ్గ వ్యక్తి అనే తోస్తోంది. అతను నిజంగానే జ్యోతిష్కుడు. అతనికి కొన్ని మానవాతీత శక్తులుండి ఉండాలి. వాటి సాయంతో అతను మనింట్లోని బంగారాన్ని కనుగొని వుంటాడు. మనకిష్టముంటేనే దాన్ని చూపించ దలిచాడు. లేకపోతే..."

"అదలాగుంచు. అందుకు పదిలక్షలు ప్రతిఫలం కోరుతున్నాడతను. అతని మాటలను బట్టి చూస్తూంటే డబ్బు విషయంలో బాగా నమ్మకంగా ఉన్నాడతను. ఇందులో ఏదైనా మోసముండి వుండాలి. లేదా జ్యోతిష్కుడు నిజం చెబుతున్నాడనుకోవాలి..." అన్నాడు సోమయాజులు.

"ఇప్పుడేం చేయాలో చెప్పండి."

"చేయడానికేముంది? మన జాగ్రత్తలో మనముండాలి..."

శాంతాదేవి భర్తవంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"గంగులుకి చెబుతాను గుమ్మంవద్ద కాపలా కాయమని."

శాంతాదేవికి గంగులు తెలుసును. అతను సోమయాజులుకు నమ్మిన బంటు. బలంలోనూ, ఆకారంలోనూ ఏనుగు.

4

"అబ్బీ—"

"ఏం నాన్నా!"

"ఉద్యోగ మెలాగుంది రా?"

"ఉద్యోగానికేం? రాజాలాగుంది."

"ఎలా ఉన్నా అది నువ్వింకెన్నాళ్ళో చేయనక్కర్లేదురా అబ్బీ!"

"ఏం నాన్నా?"

"మనం లక్షాధికార్లమైపోతున్నాం. ఎటొచ్చీ అందుకు నీ సహాకారం కావాలి..."

"ఏమిటిది నాన్నా" అన్నాడాశ్చర్యంగా శ్రీనాథ్. తన సహకారంతో తాము లక్షాధికార్లమైపోతామంటే అతనికాశ్చర్యంగా ఉంది.

"చెబుతాను కానీ దానికిముందు నేను నీకో కథ చెప్పాలి" అన్నాడు నరసింహులు. అతని కళ్ళముందు ఆ కథ మెదులుతున్నట్లుంది. కళ్ళు ఏవో దృశ్యాలను చూస్తున్నట్లుగా ఉన్నాయి. శ్రీనాథ్ చెప్పమన్నట్లుగా తండ్రి వంక చూశాడు. కానీ ఆయన కొడుకును చూడలేదు. ఆయన పెదవులు మాత్రం కదిలాయి.

"పదేళ్ళ క్రితం కథ ఇది..." నరసింహులు మొదలు పెట్టాడు. "ఈ ఊళ్ళో అప్పుడు నేను పచ్చగానే బ్రతుకుతున్నాను. చాలామంది ఇళ్ళలో నేను చేసిన ఫర్నిచర్ వుండేది. అప్పుడే నాకు సత్యంబాబుగారితో పరిచయమైంది. రహస్యపుటరతో ఒక టేబిల్ చేయమన్నాడాయన. నేను చేశాను. నా పనితనానికాయన ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆయన అదేపనిగా నన్ను పొగుడుతూంటే నేను తేలిగ్గా తీసిపారేసి, అవకాశం రావాలిగానీ ఇంతకంటె గొప్పగా చేయగలను నేనని చెప్పాను. ఆయన కళ్ళు మెరిశాయి.

"అయితే నాకో పెద్దపని చేయాలి. చేస్తావా?"అన్నాడాయన.

"ఏ పనైనా చేస్తాను కానీ బాగా డబ్బు కావాలి" అన్నాను.

"ఎంత కావాలేంటి?" అన్నాడాయన.

"ముందు పని చెప్పండి" అన్నాను.

ఆయన అప్పుడొక భవనం నిర్మిస్తున్నాడు. అదించుమించు పూర్తికావచ్చింది. అది రెండంతస్తుల మేడ. రెండో అంతస్తులో వరుసగా మూడు గదులున్నాయి. వాటిలో నేను రహస్యపుటరలు ఏర్పాటు చేయాలి.

సరేనన్నాను నేను.

"ఇది చాలా రహస్యం. నువ్వెవరివో ప్రపంచానికి తెలియకూడదు. ఆ ఇంటికి నువ్వెప్పుడూ మారువేషంలోనే రావాలి" అన్నాడాయన.

అలాంటివి నాకు చేతకావన్నాను.

"నువ్వేం చేయనక్కర్లేదు. అన్నీ నేను చూసుకుంటాను. నాతో పద" అన్నాడాయన.

నేనాయన కారెక్కాను. కార్లో వేషం మార్చుకునేందుకవసరమైన సామగ్రి వుంది. నున్నని క్రాపింగు పోయి గుండు, పిలక ఏర్పడింది నాకు. ముఖానికి మీసాలు. వేషం మార్చుకోవడం అంత సులభమని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు.

ఇద్దరం కలిసి ఆయన భవనానికి వెళ్ళాం. ఆయన చెప్పిన గదులు మూడూ "బాగా పరీక్షగా చూసేక, మరో పదిరోజుల్లో ఇల్లు కట్టడం పూర్తయిపోతుందనుకుంటాను. అప్పుడే నా పని మొదలుపెడతాను. అన్నీ నేనే స్వయంగా పూర్తి చేస్తాను. కొన్ని అరలు గోడల్లోనూ కొన్ని అరలు నేలమీదా ఏర్పాటు

చేస్తాను. బ్రహ్మరుద్రుడికి కూడా వాటిని కనుగొనడం సాధ్యంకాదు. ఆ విధంగా నేను వాటిని తయారు చేస్తాను. మీరుమాత్రం నా గురించి సిమెంటూ వగైరా అవసర వస్తువులు ఏర్పాటు చేయించండి...'' అన్నాను.

సత్యంబాబుగారి ముఖంలో ఆనందం స్పష్టంగా చూసేను. ఆయన భవననిర్మాణం పూర్తయి, బయట అలంకరణ జరుగుతున్న సమయంలో నేను పని మొదలు పెట్టాను.

"ఎంత?'' అనడిగాడాయన పని మొదలుపెట్టే ముందు.

"అడ్వాన్సు పదివేలు. నా పని మీకు నచ్చితే ఇంకో పదిహేను వేలివ్వాలి. నచ్చకపోతే పదివేలు చాలు...'' అన్నాను.

ఆయన అంగీకారసూచకంగా తలూపి, అడ్వాన్సుగా పదివేలిచ్చేశాడు. నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. ఇది నేనూహించని సంపాదన.

అయితే నేను స్వీకరించిన పని నాకే ఓ సవాల్ గా భావించాను. అంత డబ్బునాయన ఖర్చుపెట్టదల్చుకొన్నప్పుడు ఆయనకు సంతృప్తి కలిగించడం నా విధి. డబ్బు ఎగవేడానికూడా ఆయన నా పనిని తప్పుపట్టలేని విధంగా ఉండాలి. అందుకే మొత్తం వారంరోజుల పాటు రాత్రీ పగలూ శ్రమించి మూడు గదుల్లోనూ, మొత్తం ఇరవైఏడు రహస్యపుటరల్ని తయారుచేశాను.

అందులో ఒక తమాషా చేశాను. గది నేలకీ, గోడలకీకూడా పూర్తిగా తాళంచెవి పట్టే కీ హోల్ డిజైన్

ఉంచాను. అంటే గది గోడల్నిగానీ నేలనుగానీ చూస్తూంటే కొన్ని వందల కీ హోల్స్ కనబడతాయన్న మాట. కానీ అన్నీ డిజైన్స్ కావు. ప్రతిగదిలోనూ తొమ్మిది కీ హోల్స్. రహస్యపుటరలవి కీ హోల్స్. వాటిని గుర్తుపట్టడానికి కొన్ని వివరాలున్నాయి.

ఆ వివరాలనుబట్టి కరెక్ట్ కీ హోల్స్‌ను అయిడెంటిఫై చేయవచ్చు. వాటిని మూసి వేస్తూ ఇనుపముక్కలుంటాయి. అయస్కాంతం సహాయంతో ఆ ఇనుపముక్కను తీసి వేసి వాటికోసం ప్రత్యేకం తయారుచేయబడ్డ స్టెయిన్‌లెస్ స్టీలు తాళం చెవులతో ఆ అరలను తెరువవచ్చు. ఒక్కొక్క గదికి ఒక్కొక్క తాళం చెప్పున మొత్తం మూడు తాళాలు తయారుచేశాను నేను.

సత్యంబాబు వచ్చి గదిలోని ఏర్పాటు చూసి దంగై పోయాడు. ఇలాంటి పనితనం అద్భుతం అన్నాడాయన. మర్నాడు నాకు పదిహేనువేలు కాక పాతిక వేలిస్తానని చెప్పాడు. నేను చాలా సంబరపడ్డాను. నా జీవితంలో నే ఒక పెద్ద మలుపు వస్తోందనుకున్నాను. అది నేను వేస్తున్నలాంటి మలుపు కాదని అప్పట్లో నాకు తెలియదు.

ఆ ఇంట్లో గృహప్రవేశ మహోత్సవం జరగడానికి రెండ్రోజులుందన్న రోజు రాత్రి పదకొండు గంటలకు నేనూ, సత్యంబాబూ ఆ భవంతికి వెళ్ళాం.

అప్పుడే సత్యంబాబు నా కళ్ళు చెదిరిపోయే నిధి చూపించాడు. అది ప్యాకేజీ సెట్లలో ఉన్న బంగారు అచ్చులు. ఒక్కొక్కటి కేజీకి తక్కువకాకుండా వున్న ఆ అచ్చులు మొత్తం యాభైకి పైగా వున్నాయి.

"ఇంత బంగారమా! ఎలా వచ్చింది?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"అదంతా నీ కనవసరం. ఇది దాచడానికే నిన్ను రహస్యపుటరలు చేయమన్నాను" అన్నాడు సత్యం బాబు.

"రహస్యంగా మీరే దాచలేకపోయారా? మధ్య నన్నెందుకు పిలిచారు?"

సత్యంబాబు నవ్వాడు. "ఈ అరల రహస్యం నీకూ నాకూ తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియకూడదు. అందుకే ఈ బంగారం దాచడానికి నీ సహాయం తీసుకుంటున్నాను. ఇద్దరు మనుషులుంటే పని త్వరగా అయిపోతుంది. సులువుగా కూడా ఉంటుంది..."

నేకాయనకు సహాయం చేశాను. అన్నీ మధ్యగదిలోని తొమ్మిది అరల్లోనూ సర్దేశాం. సర్దడం పూర్తయ్యేక మళ్ళీ అరలు మూసేసి కీ హోల్స్‌లో ఇనుపముక్కలు పెట్టేశాం. సత్యంబాబు గదంతా కలియదిరిగి "అద్భుతం!" అన్నాడు.

ఆయన మాటెందుకు. ఆ గదిలో అప్పటి పరిస్థితిలో-ఆ పనితనం నాదేనా అని నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది. నేను సత్యంబాబువంక చూసి ఆశ్చర్యపోయాను.

ఆయన చేతిలో రివాల్వర్ ఉంది.

"ఈ రహస్యం మనిద్దరికే తెలుసును. నీ భార్యకు నేను అన్నమాట తప్పకుండా పాతిక వేలూ అందజేస్తాను. నువ్వు నాకు చేసిన మేలు నేను మరవలేను. కానీ నా వృత్తి అలాంటిది. నిన్ను చంపక తప్పదు..." అన్నాడు సత్యంబాబు.

ఊహించని పరిణామానికి దెబ్బతిన్నాను. "ఇది చాలా అన్యాయం బాబూ" అన్నాను.

"నాకు తెలుసు. కానీ అన్యాయాలు చేయడం నాకు తప్పడం లేదు. నేను కట్టించిన ఈ భవంతి నా అన్యాయాల కారణంగానే వెలసింది. ఇంత బంగారం అన్యాయంగా చేజిక్కించుకున్నాను. ఈ రహస్యాన్ని దాచడానికింకో అన్యాయం అవసరం"అన్నాడు సత్యంబాబు.

నాబుర్ర వేగంగా పనిచేసింది. మరికాసేపు ఆయన్ను కబుర్లలో పెట్టాను. తిరగబడే తెలివితేటలు నాకున్నవని ఆయనూహించలేదు.

మెరుపులా ఆయనపై దాడిచేశాను. ఆయన చేతిలోని రివాల్వర్ నా చేతిలోకి వచ్చింది. ఇంక నేను క్షణం కూడా ఆలోచించలేదు. ఆ దుర్మార్గుణ్ని బ్రతకనివ్వడం చాలా ప్రమాదమనిపించింది. అప్పటికప్పుడు కాల్చేశాను. ఆయన చచ్చిపోగానే నాలో వణుకు ప్రారంభమైంది.

రివాల్వర్‌ను, తాళంచెవులను జేబులో వేసుకుని మారువేషంలోనే అక్కణ్నించి బయటపడ్డాను. ఇంటిముందు ఓ టాక్సీ సిద్ధంగా వుంది. టాక్సీ ఎక్కి ఇల్లుచేరాను.

నేను టాక్సీ దిగేముందు నాకు టాక్సీవాలా చావు కబురు చెప్పాడు చల్లగా. "సార్ ఆ భవనంలోంచి ఎవరో వచ్చి టాక్సీ అడుగుతారనీ, అడిగిన వ్యక్తిని అడిగిన చోట దింపి, తర్వాత తనకు సమాచారం చెప్పమనీ, ఒకాయన నన్ను కోరాడు. మీరు పారిపోగలిగితే ఈ లోగా ఎక్కడైనా పారిపొండి. మానవత్వం గలవాడిగా ఈ సహాయం నేను మీకు చేస్తున్నాను."

నేనాశ్చర్యపడి, "ఏమీ తెలియదని బుకాయించలేవా?" అన్నాను.

"మరొకరూ, మీరొకరూ అయితే సరిపోతుంది.

నన్నడిగినదెవరనుకున్నారు! పీటర్!'' అన్నాడు.

నా గుండెలదిరాయి. పీటర్ అడుళ్ళో రౌడీలకు. రౌడీ అతని పేరు చెబితే పోలీసులే భయపడతారు. ఏమాత్రం తప్పడు సమాచారాన్నందించినా టాక్సీ డ్రైవర్ కి ప్రాణాలు దక్కవు.

నేను టాక్సీడ్రైవర్ కి ధన్యవాదాలు చెప్పాకని తలుపు తట్టాను. మీ అమ్మ తలుపు తీసేలోగా వేషం మార్చేసు కున్నాను. మీ అమ్మకు వివరాలన్నీ చెప్పకుండా ముందు నిన్ను రక్షించాలనుకున్నాను. అందుకే రాత్రికి రాత్రి నిన్ను తీసుకుని మకాం మార్చేశాను. మీ అమ్మనికూడా రాజమండ్రీ రమ్మనమని చెప్పాను కానీ ఆమె రాలేదు.

ఒకటి రెండు రోజులు చూసి వేషం మార్చుకుని బెజ వాడ వెళ్ళి వచ్చాను. ఇంట్లో మీ అమ్మ లేదు. మనింటికి పీటర్ వచ్చాడనీ అమ్మను తీసుకువెళ్ళాడనీ తెలిసింది. ఆ తర్వాత ఇంతవరకూ మీ అమ్మ జాడ తెలియలేదు...''

నరసింహులు ఆగాడు. శ్రీనాథ్ కళ్ళలోని ఆశ్చర్యం చూసి ఆయనకు నవ్వొచ్చింది.

''నాన్నా!'' అన్నాడు శ్రీనాథ్. ''అయితే నువ్వో పెద్ద నేరస్థుడివన్నమాట...''

''కనీసం పోలీసుల దృష్టిలో కాదు'' అని నవ్వాడు నరసింహులు. ''సత్యంబాబుగారి హత్యగురించి ఎక్కడా ఎటువంటి వార్తా రాలేదు. ఆయన మాయమైనట్లు ఆయన కొడుకు ఫిర్యాదిచ్చాడట. పోలీసులింతవరకూ ఆయన జాడ కనుక్కోలేకపోయారు. ఆ మేడ తమకు అచ్చిరా లేదని భావించి, సత్యంబాబుగారబ్బాయి దాన్ని చవగ్గా అమ్మేస్తే సోమయాజులుగారది కొనుక్కున్నారు. ఆ

ఇంట్లో బంగారం గురించి నాకు తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియదు..."

శ్రీనాథ్ తండ్రివంక ఆశ్చర్యంగాచూసి, "తెలిసి ఏం లాభం నాన్నా?" అన్నాడు.

"ఉంది. ఓ ఇరవై అచ్చులు మనం తెచ్చుకో బోతున్నాం" అన్నాడు నరసింహులు.

"ఎలా?"

"ఇలా!" అంటూ నరసింహులు కొడుకు చెవిలో ఏమిటో చెప్పాడు. శ్రీనాథ్ అంతా శ్రద్ధగా విన్నాడు.

"వింటూంటే సులభంగానే ఉంది కానీ నాకెక్కువ భయం వేస్తోంది. అన్నీ అనుకున్నట్లుగా జరుగుతా యంటావా?"

"అంతా నీకెందుకూ. నేను చెప్పినట్లు చెయ్..." అన్నాడు నరసింహులు.

"అలాగే చేస్తాను. కానీ ఆ పీటర్ ఎవడు? వాడు మనింటికెందుకు వెళ్ళాడు? అమ్మని ఏం చేశాడు? భవనంలో ఉన్న బంగారం గురించి వాడికేమీ తెలియదా?" అన్నాడు శ్రీనాథ్.

"నీ ప్రశ్నలు సరైనవే కానీ వాటికి జవాబులు మనకీ తెలియదు. ఆ పీటర్ ఎవడో వాడికి బంగారం గురించి ఎంతవరకూ తెలుసో నాకు తెలియదు కానీ, నేను మాత్రం నాకు తెలిసిన రహస్యాన్ని భద్రంగా దాచాను.

ఒక వడ్రంగి మేస్త్రీ ఆ భవనంలో ప్రత్యేకంగా పని చేసేడని ఇంకెవరికైనా తెలుసో తెలియదో కానీ ఆ వడ్రంగీ మేస్త్రీ రూపం మాత్రం వారెవ్వరూ చూడ లేదు. అందుకే నేను మకాం మార్చేక వడ్రంగం చేయ

లేదు. కాయకష్టం చేసి బ్రతికాను. నన్నింకెవ్వరూ ఏ విధంగానూ అనుమానించలేని విధంగా ప్రవర్తించాను. నిన్ను గ్రాడ్యుయేటు చేశాను. మళ్ళాం మళ్ళీ బెజవాడకు మార్చాను.

బంగారం గురించీ, నీ ఉద్యోగం గురించీ ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాను. నీ బ్రతుకు పూర్తిగా ఒక దారిలో పడింది. నేను బంగారాన్నందిస్తే నీ బ్రతుకు బంగారు బాటలో నడుస్తుంది. లేదూ, నీకొచ్చిన నష్టమేమీ లేదు. ఇదే పని నేను కాస్త ముందుగా చేసి ఉంటే ఏమో, బంగారం దొరక్కపోతే, నా బ్రతుకు అంతమైతే, నీ చదువు ఆగిపోయేది. దాంతో నీ భవిష్యత్తేమైపోయేదో ఏమో'' అన్నాడు నరసింహులు.

''నువ్వు చాలా మంచివాడివి నాన్నా!'' అన్నాడు శ్రీనాథ్.

''నేను నిజంగా మంచివాడనైతే దేవుడు నా కన్యాయం చేయకూడదు. నేను రేపు తలపెట్టినపని జయప్రదంగా ముగుస్తుంది'' అన్నాడు నరసింహులు.

5

''ఏమండీ'' అంది శాంతాదేవి.

''ఏం?''

''టైము పన్నెండు కావస్తోందనుకుంటాను. మనం అన్నివిధాలా సిద్ధంగా ఉన్నట్లేనా?''

''ఆహా! నగలూ, నట్రా లాకర్ జేరాయి. క్యాషంతా బ్యాంకులో డిపాజిట్టయింది. దొంగాడు పట్టుకుపోవాలంటే ఫర్నిచరుంది. లేదా నీ మెడలో మంగసూత్రా లున్నాయి...''

"ఛా- అవేం మాటలండీ" అంది శాంతాదేవి.

"అవును మరి. ఇంట్లో ఇంకెవరున్నారు? కొడుకూ-కోడలూ హనీమూన్ వెళ్ళి పదిరోజులయింది. కూతురు పిక్నిక్ వెళ్ళి రెండ్రోజులయింది. నువ్వూ, నేనూ, పనిమనిషీ, నౌకర్లూ, తోటమాలీ..." సోమయాజులేదో అనబోతూండగా...

"అది కాదండీ. ఒకవేళ మన అదృష్టం పండి పాతిక లక్షల బంగారం బయటపడితే, పదిలక్షలు ఆ జ్యోతిష్కుడికి ధారపోయాల్సిందేనంటారా?" అంది శాంతాదేవి.

"అదా నీ బాధ?" అని నవ్వాడు సోమయాజులు. "ఈ సోమయాజులు ఆడిన మాట తప్పడు. అన్న ప్రకారం పదిలక్షలూ జ్యోతిష్కుడికి సమర్పించుకుంటాడు. అయితే డబ్బుతో వాడు బయటపడగానే గంగులు వాణ్ణి వెంటాడుతాడు. మన పదిలక్షలూ మనకు చేర్చుతాడు..."

"గంగులు వచ్చేడంటారా?"

"వాడు నమ్మినబంటు. వచ్చి చాలసేపయింది. కావాలంటే నువ్వుకూడా వెళ్ళి చూడు."

"వద్దులెండి" అంది శాంతాదేవి. గంగులంటే ఆవిడ కిష్టమే కానీ అతన్ని చూడాలంటే ఆవిడకు భయం. అతను చేసిన ఘనకార్యాలు వింటూంటేనే ఒళ్ళు జలదరిస్తుందావిడకు. చాలా భాగం అవి తమకు శ్రేయోభిలాషిగానే చేసినప్పటికీ, కోడిని చంపలేనుగానీ ఎవరైనా చంపి వండితే తినగలను అనే మాంసాహారినిలా ఆవిడదీ జాలిగుండె! అందుకని సాధారణంగా ఆవిడ గంగులుని చూడదు. కానీ అతని రక్షణ ఉందని నిక్కచ్చిగా

తెలిసేవరకూ ఆవిడకు తృప్తిగా ఉండదు. భర్త ఆ సంగతి చెప్పాక ఆవిడకిప్పుడు తృప్తిగా ఉంది.

"సరే. మన తక్కిన నౌకర్లందర్నీ బయటకు పంపించేశాను. తోటమాలినికూడా పంపించేశాను. పనిమనిషి మాత్రం ఇంట్లోనే ఉంటుంది రహస్యంగా ఓ కంట జ్యోతిష్కుడిని కనిపెడుతూ" అన్నాడు సోమయాజులు.

"అన్నీ చెప్పారా దానికి!"_ అంది శాంతాదేవి.

"ఆహా అన్నీ చెప్పాను" అన్నాడు సోమయాజులు.

సరిగ్గా అప్పుడే గడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది. జ్యోతిష్కుడు హాల్లో అడుగుపెట్టాడు. అతను వచ్చినవైపు చూసి, "ఏమయ్యా పంతులూ వీధివైపునించి కాదా వస్తే?" అన్నాడు సోమయాజులు ఆశ్చర్యంగా.

"లేదండీ. పదిలక్షలతో వ్యవహారం. ఎలాగైనా శాస్త్ర జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అందుకని దొడ్డివైపునించి వచ్చాను" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"నీ శోస్యం నిజమయేలాగే కనబడుతోందయ్యా. బెదిరించినవాడు రాలేదు నిన్న!"

జ్యోతిష్కుడిముఖంలో గర్వం కనబడుతోంది. "ఎలా వస్తాడండీ రాలేదు. ఎవడికైనా విధి లిఖితం తప్పదు. మీ ఇంట్లో నిధి ఉందని తెలిసీ నేనేం చేయగలిగాను. మీరు పిలిచేవరకూ అలా ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాను. వాడూ అంతే. మీ ఇంట్లో లక్ష్మీదేవికి నా ద్వారా చేర్క తప్పాలని రాసిపెట్టి వుంది. ఆ సంపద మీ కనుభవం కావాలని వుంది. మీ ద్వారా నాకు కొంత రావాలని వుంది. మధ్య మూడోవాడేంచేయగలడండీ..."

"అన్నీ సిద్ధంగా వున్నాయి. అంజనం వేశావా! నిధి కనపడిందా?"

"అన్నీ సిద్ధమేనండీ. మీ మేడమీద మూడు వరుస గదులున్నాయి. వాటిల్లో ఒక దాంట్లో వుంది నిధి. ఏ గది అన్నది మాత్రం మనం పరిశీలించి తెలుసుకోవాల్సిందే" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

ముగ్గురూ మేడమీదకు నడిచారు. మొదటిగదిలోకి వెళ్ళేక జ్యోతిష్కుడు తన జేబులోంచి రెండు గుళికలు తీశాడు. "లక్ష్మిని సందర్శించే ముందు మీరివి వేసుకోవాలి..."

సోమయాజులు సందేహంగా భార్యవంక చూశాడు. శాంతాదేవికూడా అదే రకంగా భర్తవంక చూసింది.

"ముహూర్తం మించిపోతోంది. త్వరగా!" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

దంపతులిద్దరూ తటపటాయించకుండా గుళికను నోట్లో వేసుకున్నారు. వేసుకున్న క్షణంలోనో వారికి కళ్ళు తిరిగినట్లయింది. మరు క్షణంలోనే ఇద్దరూ స్పృహ తప్పి కుప్పలా కూలిపోయారు.

6

"ఏయ్! ఇలారా" అని పిలిచాడు శ్రీనాథ్.

కాషాయ బట్టలు కట్టుకుని జ్యోతిష్కుడి వేషంలో వున్న ఒక మనిషి శ్రీనాథ్ వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి– "నేనా ఎందుకు?" అన్నాడు.

"ఒక చిన్న పనిచేయాలి. అందుకు ప్రతిఫలంగా పాతిక రూపాయలిస్తాను నీకు" అన్నాడు శ్రీనాథ్.

"ఏమిటూ పని?"

"టాక్సీలో ఒక ఇంటికి వెళ్ళాలి. అన్నీ తెలుసున్న వాడిలా చనువుగా ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించాలి. వాచ్‌మన్

లేడా ఇంటికి. ఇంట్లోకి ప్రవేశిస్తూనే ఒక హాల్లోకి వెడతావు. ఆ హాల్లో టేబిల్ మీద రెండు బ్రీఫ్ కేసులుంటాయి. చాలా బరువుగా వుంటాయవి. ఒక్కొక్కటి పాతిక, ముప్పై కేజీలకు తక్కువ కాకుండా వుంటుంది. అవి రెండూ తీసుకుని బయటకు వచ్చి మళ్ళీ టాక్సీ ఎక్కాలి. పెద్ద మర్రిచెట్టు అని చెబితే చాలు. టాక్సీ వాడు నిన్నక్కడకు తీసుకు వెడతాడు. ఆ రెండు బ్రీఫ్ కేసులూ మర్రిచెట్టు వెనక వదిలి రావాలి..." అన్నాడు శ్రీనాథ్.

జ్యోతిష్కుడి కళ్ళు మెరిశాయి. "ఆ బ్రీఫ్ కేసుల్లో ఏముంది?"

"అది నీ కనవసరం. ఈ పని చేసినందుకు నీకు పాతిక రూపాయలు ముడతాయి. ఎక్కడా ఎవరూ నిన్నడ్డగించరు. పోలీసుల ప్రసక్తి రానేరాదు..." అన్నాడు శ్రీనాథ్.

అన్నింటికీ అంగీకరించాడు జ్యోతిష్కుడు. శ్రీనాథ్ అతన్ని తను ముందుగా చెప్పి ఉంచుకున్న టాక్సీ దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళాడు. జ్యోతిష్కుడు టాక్సీ ఎక్కాడు.

టాక్సీ సోమయాజులు ఇంటిముందాగింది. జ్యోతిష్కుడు టాక్సీ దిగి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు.

సోమయాజులుగారి కెదురింటిముందు నిలబడి కాపలా కాస్తున్న గంగులులో చలనం వచ్చింది. టైము చూసుకున్నాడు. పన్నెండుంపావయింది. అంతవరకూ జ్యోతిష్కుడిలా కనబడేవాడెవడూ ఇంట్లోకి వెళ్ళలేదు. అతనికి బాగా చిరాగ్గా వుంది. అప్పటికో మనిషి టాక్సీ దిగి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు. వేషధారణను బట్టి అతనే సోమ

యాజులుగారు చెప్పిన జ్యోతిష్కుడయుండాలని గంగులు అనుకున్నాడు.

జ్యోతిష్కుడు హాల్లోకి వెళ్ళాడు. శ్రీనాథ్ చెప్పినట్లుగానే అతనికి రెండు బ్రీఫ్ కేసులు కనపడ్డాయి. ఎత్తి చూశాడు. చాలా బరువుగా వున్నాయవి. రెండూ రెండు చేతుల్లోటీ పట్టుకుని వీధిలోకి వచ్చి టాక్సీ ఎక్కాడు. "పెద్ద మర్రిచెట్టు" అనగానే టాక్సీ కదిలింది.

గంగులు తనూ కదిలి నాలుగంగలు వేసి దగ్గర్లో తనుంచిన మోటర్ సైకిల్ ఎక్కాడు. టాక్సీననుసరించ సాగాడు.

టాక్సీ సందులు, గొందులు చాలా తిరిగింది. వెళ్ళిన దారమ్మటే మళ్ళీ మళ్ళీ వెళ్ళింది. అలా సుమారు రెండు గంటలసేపు ప్రయాణం చేసి అది ఒక మర్రిచెట్టు దగ్గర ఆగింది. జ్యోతిష్కుడు రెండు బ్రీఫ్ కేసులూ తీసుకుని మర్రిచెట్టు వెనక్కు వెళ్ళాడు. క్షణం మాత్రం తటపటాయించి వాటినక్కడ వదిలేశాడు.

అవి చాలా బరువుగా ఉన్నాయి. అందులో బంగారముండవచ్చు లేదా ముక్కలైన మనిషి శవాలుండవచ్చు. టాక్సీవాలా తొందరచేస్తున్నాడు. అతను తిరిగి టాక్సీ ఎక్కాడు.

టాక్సీ కదిలి వెళ్ళిపోయిన అయిదునిమిషాలకు గంగులు మర్రిచెట్టును సమీపించాడు.

టాక్సీలో టాక్సీవాలా జ్యోతిష్కుడికి పాతికరూపాయలూ ఇచ్చి దింపమన్న చోట దింపేసి తనదారిన తను పోయాడు.

7

టాక్సీ కదిలేక - ఆ టాక్సీని గంగులనుసరించి వెళ్ళేక - ఇవన్నీ రహస్యంగా ఆ ప్రాంతాల్లోనే ఉండి గమనిస్తున్న శ్రీనాథ్ సోమయాజులుగారింట్లో ప్రవేశించాడు. ఏదో తెలియని బెదురులో అతని గుండెలదురుతున్నాయి.

అతను హాల్లోకి ప్రవేశించగానే ఎవరో తన్ను పిలిచినట్లయింది. తలెత్తి పైకి చూశాడు. మెట్లమీద జ్యోతిష్కుడి రూపంలో ఉన్న ఒక వ్యక్తి తనను పిలుస్తున్నాడు. అతన్ని శ్రీనాథ్ గుర్తుపట్టాడు. ఈ భవనం ముందే కూర్చుని చేతులు చూస్తూంటాడాయన. నిన్ననే తనాయనకు పదిరూపాయలుకూడా ఇచ్చాడు. ఆయనికక్కడెందుకున్నాడు?

"మీరా?" అన్నాడాశ్చర్యంగా.

"పైకిరా..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. శ్రీనాథ్ గబగబా పైకి వెళ్ళాడు.

"మీ నాన్న నాకు తెలుసు. అన్నీ వివరంగా చెప్పాడు. టాక్సీ దొడ్డిగుమ్మం దగ్గర సిద్ధంగా ఉందా?" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"ఉందండి..."

"సోమయాజులుగారి మనిషి తప్పుదారి తోళ్ళాడా?"

"తోళ్ళాడండి!"

"నీకోసమే చూస్తున్నాను. పద - లక్ష్మిని కళ్ళారా చూద్దువుగాని..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. శ్రీనాథ్ కుతూహలంగా ఆయన్ననుసరించాడు. ఇద్దరూ మేడ మీదున్న మధ్యగదిలోకి వెళ్ళారు. గదినిండా బంగారపు అచ్చులు. శ్రీనాథ్ కళ్ళు చెదిరిపోయాయి.

"ఇది నిజంగా బంగారమేనా?"

"ఏమీ సందేహంలేదు. దీనివిలువ కనీసం పాతిక లక్షలుంటుంది. అయితే ఇందులో మనం తీసుకోబోయేది కేవలం పదిలక్షలు మాత్రం. మిగతా పదిహేను లక్షలూ సోమయాజులుగారిది..."

"మనమంటే - మీకూ వాటా కావాలా?"

"వెర్రివాడా - నాకు డబ్బెందుకు? నీ తండ్రి నా స్నేహితుడు. పదిలక్షలూ నీకే. నాకిందులో ఏమీ అక్కర్లేదు. నేను కోరుకునేది భగవదనుగ్రహం ఒక్కటే!"- అని జ్యోతిష్కుడు కంగారుగా - "ఇంకెంతో టయిం లేదు. నువ్వు చాలా జాగ్రత్తగా ఇల్లుచేరాలి. కనీసం నాలుగు టాక్సీలైనా మారు. అవసరమైతే రిక్షాకూడా ఉపయోగించుకో..." అన్నాడు.

అక్కడ ఆరేడు బ్రీఫ్‌కేసులున్నాయి. శ్రీనాథ్ అందులో రెండింటిలో ఓ ఇరవై అచ్చులుసర్దాడు. అక్కణించి కదిలి వెళ్ళాడు. అతను వెళ్ళేసరికి దొడ్డి గుమ్మం దగ్గర టాక్సీ సిద్ధంగా వుంది. జ్యోతిష్కుడుచెప్పిన విధంగానే అతను టాక్సీలు మారాడు. ఇంటికి రిక్షాలో వెళ్ళాడు. అయినా అతని గుండెలు గుబగుబలాడ్తూనే ఉన్నాయి.

అంత డబ్బు తన స్వంతమవుతోందంటే ఇంకా ఏదో కలలా ఉందతనికి.

8

జ్యోతిష్కుడు ఆ గదిలో ఉన్న రహస్యపు టరలన్నీ ఒకటొక్కటే మూసేశాడు. గది చూడ్డానికి యథాప్రకారంగా ఉంది. గదినిండా బంగారపు అచ్చులు మాత్రం వున్నాయి.

'ఇంక సోమయాజులుగారికి స్పృహవచ్చే మార్గం చూడాలి...' అనుకున్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అబ్బ - ఇంత బంగారం ఒక్కసారిగా చూస్తూంటే కళ్ళు చెదిరిపోతున్నాయి..."

అన్నమాటలు విని కంగారుగా వెనక్కు తిరిగాడు జ్యోతిష్కుడు. అక్కడ కనబడ్డ మనిషినిచూసి అతని పై ప్రాణాలు పైనేపోయాయి - "పీటర్!" అన్నాడతను అప్రయత్నంగా.

"నా పేరు తెలుసా నీకు..." ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు పీటర్.

"నిన్నెరగని వాళ్లెవరైనా ఉంటారా ఈ ఊళ్ళో!"

పీటర్ నవ్వాడు — "తెలుసు కాబట్టి నాదారికి అడ్డు రాకు మరి..." అన్నాడు.

"ఏమిటి నీదారి?"—అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"ఈ డబ్బు నాది. దీనిగురించి నేను అనరాని మాటలూ, పడరానిపాట్లూ పడ్డాను. ఇప్పటి దీని విలువ కనీసం పాతిక లక్షలుంటుంది..." అన్నాడు పీటర్.

"మరీ అంత అత్యాశకు పోకు, నా అంచనా ప్రకారం దీని విలువ పదిహేను లక్షలకు మించకపోవచ్చు .." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. కానీ అతని మనసులోమాత్రం- ఈ పీటర్ కి దీని విలువ ఇంత ఖచ్చితంగా ఎలా తెలుసునా అని ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

పీటర్ త్వరగా ఆ అచ్చుల్ని లెక్క వేశాడు_"ఇంకో ఇరవై వుండాలి. ఏంచేశావ్?"

జ్యోతిష్కుడు అదోలా పీటర్ వంక చూసి "ఇంకా ఉన్నాయేమో - నేనింకా ఈ ఒక్కగదినే చూశాను.

దీన్నానుకుని అటూఇటూ గదులున్నాయి...'' అన్నాడు.

''అది సరే — ఈ బంగారాన్ని నువ్వెలా కనుక్కున్నావ్?'' అన్నాడు పీటర్.

''నేను జ్యోతిష్కుణ్ణి. ఎక్కడ బంగారమున్నా నాకు తెలుస్తుంది...''

పీటర్ జేబులోంచి రివాల్వర్ తీశాడు - ''నువ్వు మాట్లాడుతున్నది పీటర్‌తోనని గుర్తుంచుకో. పిచ్చిపిచ్చి వేషాలు వేయకుండా నిజం చెప్పు...''

జ్యోతిష్కుడు క్షణంమాత్రం తటపటాయించాడు— ''నన్ను ప్రాణాలతో వదిలిపెడతానంటే నిజం చెప్తాను...'' అన్నాడు.

''చెప్పు!''

''సత్యంబాబుగారు తెలుసుగదా నీకు...''

''ఊఁ''

''ఆయన ఈ మూడు గదుల్నీ ప్రత్యేకంగా తయారు చేయించారు—ఒక వడ్రంగి మేస్త్రీ చేత...'' అంటూ నరసింహులి కథంతా వివరంగా చెప్పాడు.

''ఎవడా వడ్రంగి మేస్త్రీ? వాడి పేరు నరసింహులు కాదుగదా...''

''కాదు. రమణయ్య...'' అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు— ''రమణయ్య నాకు స్నేహితుడు. తన కథంతా నాకు వివరంగా చెప్పి ఈ బంగారం తన పాలైయాలన్నాడు. ఎన్నాళ్ళుగానో నిధి వుందని ఊరిస్తున్నా సోమయాజులు గారు చలించడంలేదు. ఆఖరికి విసిగిపోయి నేనే ఒక ఆకాశరామన్న ఉత్తరం ఆయన పేరును రాశాను. ఆయ నింట్లో పాతికలక్షలున్నాయనీ అవి బయటపెట్టి నాకివ్వక

పోతే ప్రాణాలు తీసేసి—వాళ్ళని సర్వనాశనం చేస్తాననీ.

దాంతో వాళ్ళలో చలనం వచ్చింది. నిధిమీద నమ్మకం కుదిరింది. పాతిక లక్షల్లో పదిలక్షలు నాకివ్వడాని కూడా అంగీకరించారు వాళ్ళు. ప్రస్తుతం స్పృహలేని స్థితిలోవున్నారు వాళ్ళు. అనుకున్నప్రకారం పాతికాక పదిహేను లక్షల బంగారమే ఉండడంతో నేను తెల్ల బోయాను. రమణయ్య నాకు చెప్పినప్రకారం—ఇక్కడ ఈ గదిలోనే బంగారమంతా దొరకాలి మరి...''

''జాప్యంచేస్తే కొంపలు మునుగుతాయి. నాకు దొరికిందే చాలు. అసలుపోయిందనుకున్న దాంట్లో కొంతయినా దక్కింది అదేచాలు...'' అని – ''నీ రమణయ్యని నాకు పరిచయం చేస్తావా? నాకూ ఇలాంటి రహస్యపుటరలు చేయగలదేమో కనుక్కోవాలి. చాలా అవసరం...'' అన్నాడు పీటర్.

''చేస్తానుగానీ నేనిక్కడున్నట్లు నీకెలా తెలిసింది? ఇంత ఖచ్చితంగా ఇక్కడికెలా రాగలిగావ్? నీకూ జోస్యం తెలునునా?'' అన్నాడాశ్చర్యంగా జ్యోతిష్కుడు.

''అన్నీ కార్లో చెబుతాను. ముందు బంగారం బ్రీఫ్ కేసుల్లోకి సర్దాలి...'' అన్నాడు పీటర్. ఇద్దరూ బంగారాన్ని బ్రీఫ్ కేసుల్లోకి సర్దారు. ఆ తర్వాత వీధిలోకి వచ్చారు. కార్లో కూర్చున్నాక పీటర్ కథ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

''సత్యంబాబు ఆదాయమంతా స్మగ్లింగ్ మీదనే. ఆయనకు నేను కుడిభుజంగా వుండేవాడిని. మాదంతా చాలావరకూ కమీషన్ వ్యాపారం. ఒక వస్తువును తెలి

విగా కొంతకాలంపాటు దాచి_ఆ తర్వాత దాన్ని చేర్చ వలసిన చోటుకు చేర్చడం మా పని. రహస్య పత్రాలూ, మత్తు పదార్థాలూ అంతవరకూ చాలా రవాణా చేశాం కానీ_బంగారం రవాణా చాలాకాలంవరకూ చేయలేదు.

మా సంస్థమీద బాగా గురి కుదిరేక_ఈ బంగారం మా దగ్గరకు వచ్చింది. ప్రస్తుతం పోలీస్ చెకింగ్ చాలా దారుణంగా ఉన్నదనీ_ఈ బంగారాన్ని బొంబాయిలోని ఒక సేఫ్‌కు చేర్చాలనీ_కానీ అందుకు కనీసం ఒక నెల రోజులు ఆగాలని బంగారాన్ని మాకిచ్చినతను కోరాడు. మొత్తం వ్యవహారం నడిపించడానికి_అనగా బంగారాన్ని దాచడానికీ, ఆ తర్వాత గమ్యస్థానం చేరడానికీ లక్ష రూపాయలడిగాం. అంగీకారం కుదిరేక పాతిక వేలు అడ్వాన్సుకూడా పుచ్చుకున్నాం.

బంగారం దాచేబాధ్యత సత్యంబాబు తీసుకున్నాడు. బంగారమున్న ప్యాకేజీ పెట్టెలు ఆయన కొత్తగా కడుతున్న భవనానికి తరలించబడ్డాయి. ఆరోజు రాత్రి ఆయన ఒక మేస్త్రీని తీసుకుని ఇంట్లో ప్రవేశించారు. నేనో టాక్సీవాలా నా ఇంటికి కాపలాగా ఉంచాను.

ఆ తర్వాత సత్యంబాబు ఆచూకీ దొరకలేదు. వెళ్ళి చూస్తే ఆయన కొత్త భవనంలో చచ్చి పడివున్నాడు. వెంటనే వెళ్ళి సత్యంబాబు కొడుకుని కలుసుకుని పరిస్థితి వివరించి చెప్పాను.

అంతా విని__''ఈ పరిస్థితుల్లో మా నాన్న చావు బయటపడితే అటు బంగారము పోవొచ్చు, ఇటు ఇంటి పరువూ గంగపాలు కావచ్చు. శవాన్ని రహస్యంగా మాయం చేసేయ్. ఓ వారంరోజులూరుకుని_సర్దుకోవలసిన

వస్సే సర్దుకుని అప్పుడు మేము పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇస్తాం...'' అన్నాడు సత్యంబాబు కొడుకు. అంతే చేశాన్నేను.

టాక్సీవాలా నా కందజేసిన సమాచారాన్నిబట్టి హంతకుడు తిన్నగా బయల్దేరి నరసింహులు అనబడే వడ్రంగి మేస్త్రీ ఇంటికి వెళ్ళినట్లు తెలిసింది. అయితే పోలికలు విచారించి చూడగా సత్యంబాబుగారు భవనానికి పిలిచిన మేస్త్రీగానీ, హంతకుడు కానీ నరసింహులు కాదని తెలిసింది. నరసింహులు భార్య నడగ్గా—ఎవరో నరసింహులికి తెలిసినతను అర్ధరాత్రివేళ తనింటికివచ్చి కాసేపుండి వెళ్ళిపోయాడనీ చెప్పింది.

కానీ నాకు నరసింహులుమీద బాగా అనుమానంగా వుంది. అతనికి ఎంతో కొంత సమాచారం తెలిసుండా లనిపించింది. అందుకే అతని భార్యను పట్టుకున్నాను. నా కస్టడీలో ఉంచాను. ఆమెను చూస్తే అమాయకురాలని తోచింది. కానీ ఆరోజునించే నరసింహులు మాయం కావడమూ—ఆ తర్వాత తన భార్యకోసమైనా అతను తిరిగి రాకపోవడమూ నరసింహులిమీద నా అనుమానాన్ని పెంచాయి.

దురదృష్టవశాత్తూ నరసింహులికి సంబంధించిన ఫోటో లేమీ దొరకలేదు. కొడుకుమీది బెంగతో కొద్దిరోజులకే ఆవిడా చనిపోయింది.

ఏదేమైనా బంగారం భవనంలోనే మాయమయుండా లని నా నమ్మకం. అందుకు మరో అవకాశంలేదు. కానీ ఎలా మాయమైందో—అదెక్కడ దాచబడిందో ఎంత ప్రయత్నించినా తెలుసుకోలేకపోయాను.

ఆ ఇల్లు అచ్చిరాలేదనీ_అందుకే బంగారం పోవడమూ, తండ్రి చనిపోవడమూ జరిగాయనీ సత్యంబాబు కొడుక్కి సెంటిమెంటు పట్టుకోగా_అతనా యిల్లు అమ్మేశాడు.

ఆ బంగారానికి నష్టపరిహారంగా మేము ఏడు లక్షలు కట్టాల్సి వచ్చింది. ఆ డబ్బు చాలా కష్టంమీద సంపాదించాం. నెమ్మదిమీద తీర్చాము. కానీ మరీ చెడ్డపేరు వచ్చింది. వ్యాపారం పడిపోయింది. నమ్మకంమీద నడిచే ఈ వ్యాపారంలో ఒకసారి చెడ్డపేరువస్తే చాలా కష్టం. ఆ తర్వాత ప్రయత్నబలంమీద అయిదారేళ్ళకు మళ్ళీ కాస్త చెప్పుకోదగ్గ స్థాయికి చేరుకున్నాం.

కానీ నేను మాత్రం ఆ ఇంటిమీదో కన్ను వేసుంచాను. ఆ ఇంట్లో నా ఏజంటు నాకు ఉప్పందించే ఏర్పాటుంది. ఈరోజు నా ఏజంటుద్వారానే నాకు సమాచారమందింది. సరైన సమయానికి బంగారం అందుకోగలిగాను...'' కథ పూర్తిచేసి గర్వంగా చూశాడు పీటర్.

9

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవేళ సోమయాజులుకు మెలకువ వచ్చింది. అప్పటికాయనభార్య నిద్రపోతూనే ఉంది. ఆయనే తట్టి లేపేసరికి కళ్ళు నులుముకుంటూ లేచిందావిడ. ఇద్దరూ వాస్తవాన్ని గ్రహించడానికి కాసేపు పట్టింది. నెమ్మదిమీద పరిస్థితులన్నీ ఆకళింపు చేసుకున్నాక ''జ్యోతిష్కుడేదే?'' అన్నాడు సోమయాజులు.

''అవును_ఏడీ?'' అంది శాంతాదేవి.

ఇద్దరూ జ్యోతిష్కుడికోసం ఇల్లంతా వెదికారు. పనిలో పనిగా యింట్లో ఖరీదయిన వస్తువులేమైనా పోయాయా అన్నదికూడా చూశారు. శాంతాదేవి ఒంటి మీది నగలతో సహా అన్నీ భద్రంగా ఉన్నాయి.

"మనం మూడుగంటలసేపు మైకంలో పడిపోయామన్నమాట. ఈ మూడు గంటల్లోనూ జ్యోతిష్కుడు ఏం చేశాడో?" అన్నాడు సోమయాజులు. ఆయన మాటలు పూర్తి కాకుండానే ఆ ఇంట్లో గంగులు ప్రవేశించాడు.

గంగుల్ని చూస్తూనే సోమయాజులు ముఖం వికసించింది. "ఏంరా-ఏం జరిగింది?" అనడిగాడు.

"పన్నెండుపావుకీ-న్నరకీ మధ్య మనింటిముందో టాక్సీ ఆగిందండి. అందులోంచి ఓ సన్యాసి దిగాడండి. తిన్నగా ఇంట్లోకి వెళ్ళి రెండు బరువైన పెట్టెలతో వచ్చాడండి. అవి టాక్సీలో వేసుకుని బయల్దేరితే మోటార్ సైకిల్ మీద నేను వెంటాడేనండి. ఓ రెండు గంటలసేపు నన్నూరంతా తిప్పి-చివరకు టాక్సీ ఓ మర్రి చెట్టుదగ్గర ఆగిందండి. అక్కడ ఆ సన్యాసి బరువైన రెండు పెట్టెల్ని చెట్టువెనకాల దాచి వెళ్ళిపోయాడండి. నేను వెళ్ళి ఆ పెట్టెను చూతునుగదా-ఓ పట్టాన మూతలూడి రాలేదండి. అతి కష్టంమీద తెరిచిచూస్తే అందులో కంకరరాళ్ళు తప్ప ఏమీ లేదండి..."అన్నాడు గంగులు.

"ఏడిసినట్లుంది. అదంతా మనని దోవ మళ్ళించడాని కాడిన నాటకమన్నమాట. అయితే జ్యోతిష్కుడు పెద్ద పథకంమీదనే వచ్చాడు. మనకంటే తెలివిగా మని

లాడు. బంగారాన్ని దక్కించుకునే ఉంటాడు...'' అన్నాడు సోమయాజులు బాధగా.

''నేను వదలిపెట్టలేదండి. ఆ సన్యాసిని కలుసుకున్నానండి. ఎవరో కుర్రాడు కోరిన ప్రకారం చేశాట్టండి. ఆ తర్వాత నెంబర్నిబట్టి టాక్సీనికూడా పట్టుకున్నానండి. అయితే అందులో డ్రైవరు వేరేగా ఉన్నాడు. ఓ వంద రూపాయలు తీసుకుని తన టాక్సీని కాసేపు వాడుగూ రతనికిచ్చేడట...'' అన్నాడు గంగులు.

''సరేలే_ఇందులో నువ్వు చేయగలిగింది చేశావ్_ఇంక నువ్వు వెళ్ళొచ్చు'' అన్నాడు సోమయాజులు.

గంగులు వెళ్ళిపోయేసరికి ''అన్నట్టు_మనింట్లో పనిమని షేమయింది? దానికి చెప్పాంగదా_ఇల్లంతా ఓ కంట కని పెడుతూండమని...'' అన్నాడాయన భార్యతో.

''అదేనండీ_నాకూ చిత్రంగా ఉంది. అదేమయిందో కనపట్టంలేదు...'' అంది శాంతాదేవి.

''జోతిష్కుడి వాటం చూస్తే గుండెలు తీసిన బంటులాగున్నాడు.వాడు దాన్నికూడా కనిపెట్టి ఏమైనా చేయలేదుగదా అని భయంగా వుంది నాకు...'' అన్నాడు సోమయాజులు.

''వాడంతటివాడేకానీ_దాసీదాని గురించి ఎంతని ఆలోచిస్తాం?'' అంది శాంతాదేవి.

''ఒకవేళ వాడు దాన్ని చంపేసి_ఎక్కడైనా పారేస్తే ఆ శవం పోలీసులకు దొరికితే_శవాన్ని పోలీసులు మన పనిమనిషిదని గుర్తిస్తే_మనం కూడా కేసులో ఇరుక్కుంటాం...''

శాంతాదేవి మొగుడువంక చిత్రంగా చూసి—

"ఏమండీ_జ్యోతిష్కుడు నెలల తరబడి బంగారం గురించి చెబుతూంటే దాన్ని గురించే పట్టించుకోలేదు మీరు_ఇప్పుడు దీనికెంతదూరం ఆలోచించారండీ..." అంది.

"బాగుందే_అది కల్పన. ఇది వాస్తవం" అన్నాడు సోమయాజులు.

10

కారు ఓ ఇంటిముందాపాడు పీటర్. జ్యోతిష్కుడూ అతనూ కలిసి_బ్రీఫ్‌కేసులనింట్లో జేరవేశారు. తర్వాత పీటర్ తలుపులు వేశాడు.

"మిస్టర్ నీ పేరేమిటో తెలియదుకానీ నీ సాయం చాలా కావాలి నాకు. ముందుగా రమణయ్యను నా దగ్గరకు తీసుకరావాలి నువ్వు. అతని సాయంతో ఈ ఇంట్లో గదిలో రహస్యపుటరలు చేయించాలి..."

"అది నావల్లకాదు. మిత్రద్రోహం చేయలేను నేను..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"నాకు నీ మిత్రుణ్ణి సాయపడమనడం ద్రోహమవుతుందా?"

"ఒక విధంగా ద్రోహమే! ఒకసారి రహస్యపుటరలు చేసినందుకేగదా రమణయ్యను సత్యంబాబు అంతంచేయాలనుకున్నాడు. మీ పని పూర్తయ్యాక మీరూ అలాగే అనుకుంటే...? అనుకుంటే ఏమిటి _ అలాగే అనుకుంటారు!"

"అనవసరపుటనుమానాలు పెట్టుకోవడంవల్ల, మిత్రద్రోహం సంగతటుంచి ముందు నీ ప్రాణాలుకూడా పోవచ్చును..." అన్నాడు పీటర్.

"సరే_ఆలోచించుకో_ఈ ఇంట్లోంచి నువ్వేవిధంగానూ బయటపడలేవు. అరగంట టైమిస్తున్నాను. ఆలోచించుకుని నీ నిర్ణయం చెప్పు. ఆ కాసేపూ నేను బయటతిరిగి వస్తాను..." అన్నాడు పీటర్.

"వ్యవధి అనవసరం. ఒక వేళ అంగీకరించిన పక్షంలో నన్ను వదిలిపెడతావా?"

"వదిలిపెట్టను. నువ్వా రమణయ్య చిరునామా ఇవ్వాలి. ఇచ్చిన చిరునామా తప్పయితే_అది తెలిసిన మరో ముప్పై నిముషాలకంటె బ్రతకవు నువ్వు..."

"సరైనదైతే ఎంతకాలం బ్రతుకుతాను?"

"జ్యోతిష్కుడివికదా_అది నీకే తెలియాలి..."

"నా ఆయుర్దాయం నీకంటె ఎక్కువేవుంది" అంటూ జ్యోతిష్కుడు హఠాత్తుగా పీటర్‌మీద కలబడ్డాడు. పీటర్ ఇది ఊహించినట్లు లేదు. జ్యోతిష్కుడు మాత్రం కలయబడడంలో పీటర్ మెడమీద తమాషాగా ఒక నరం నొక్కాడు. క్షణాలమీద పీటర్‌కు స్పృహతప్పింది.

జ్యోతిష్కుడి వేషంలోనున్న నరసింహులు పీటర్‌ని పక్కగదిలోకి లాగి ఓమూలగా పడుకోబెట్టాడు. తర్వాత అతను నెమ్మదిగా ఆ ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చి దారిని పోతున్న రిక్షా అతన్ని పిలిచి బేరమాడాడు.

బంగారమున్న మూడు బ్రీఫ్‌కేసులూ రిక్షాలో వేయించాడు. రిక్షా శరవేగంతో వెళ్ళిపోయింది.

నరసింహులు వెళ్ళిన తర్వాత గంటకు పీటర్‌కు స్పృహ వచ్చింది. జరిగిందంతా స్ఫురణకు వచ్చింది. పీటర్ కారు ఎక్కాడు. అతనికారు శరవేగంతో ఓ భవనంముందు ఆగింది. పీటర్ కారు దిగాడు. భవనంలో అడుగుపెట్టాడు.

గుమ్మంలోనే ఒక అందమైన యువతి అతన్ని చూసి కన్నుగీటింది.

"బాస్ ఉన్నారా?" అడిగాడు పీటర్.

"ఉన్నారు కానీ కొత్తపిట్ట వచ్చింది. కాస్త ఖుషీలో ఉన్నారు..."

"పీటర్ వచ్చాడని చెప్పు. అర్జంటంటున్నాడని చెప్పు..." అన్నాడు పీటర్.

ఆ యువతి మెట్లెక్కి మేడమీదకు వెళ్ళింది.

మరో పదినిముషాల్లో ఒకతను మెట్లుదిగి వచ్చాడు.

మనిషి తెల్లగా పుష్టిగా వున్నాడు. వయసు ముప్పైకీ నలభైకీ మధ్యలో ఉంటుంది. ముఖంలో చిరాకు కాస్త కనబడుతోంది – "ఏమిటి వేళకాని వేళ వచ్చావ్?" – అన్నాడు.

"పదిహేను లక్షలు విలువచేసే ముప్ఫై బంగారపు టుచ్చులు చేతికి చిక్కినట్లే చిక్కి మాయమయ్యాయి. మీకోపిక ఉందంటే అంతా వివరంగా చెబుతాను..." అన్నాడు పీటర్.

అతని చిరాకు పూర్తిగా తొలగిపోయినట్లుంది— "చెప్పు!"–అన్నాడు ఆత్రుతగా.

పీటర్ అంతా వివరంగా చెప్పాక – "మా నాన్న గారు దాచిన బంగారం ఇన్నాళ్ళకు బయటపడిందన్న మాట. నిన్ను మెచ్చుకోక తప్పదు..." అన్నాడతను.

"అవును ముత్యంబాబూ" అన్నాడు పీటర్ – "కానీ ఏం లాభం?"

"అలా నిరుత్సాహపడకు. ఒకసారి చేజిక్కాక జ్యోతిష్కుడెక్కడికి పోతాడు? మనవాళ్ళని ఊరంతా

వదిలిపెడదాం వాడి ఆనవాళ్ళు చెప్పి వేటకుక్కల్లా ఊరంతా గాలించమందాం. సన్యాసిలాంటి వాడెవడు కనబడ్డా పట్టుకుని లాక్కురమ్మందాం..." అన్నాడు ముత్యంబాబు.

"తండ్రిని మించిన తెలివి మీది..." అన్నాడు పీటర్ మెచ్చుకుంటూ.

ముత్యంబాబు మాత్రం తగ్గుతూ—"ఒకవేళ జ్యోతిష్కుడిది మారువేషమేమో!" అన్నాడు.

"అదే నిజమైతే, ఇక ఈ జన్మకు మనం వాణ్ణి పట్టలేము" అన్నాడు పీటర్ నీరుకారుతూ...

—:ఐపోయింది:—